

Молодий комуніст

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 3 грудня 1939 р.

Вівторок, 23 квітня 1985 року

№ 49 (3556).

Ціна 2 коп.

КОМУНІСТИЧНИЙ СУБОТНИК

ХАЙ ЖИВЕ ЛЕНІНСЬКИЙ КОМСОМОЛ—
БОЙОВИЙ ПОМІЧНИК І НАДІЙНИЙ РЕЗЕРВ
КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ, ПЕРЕДОВИЙ ЗА-
ГІН РАДЯНСЬКОЇ МОЛОДІ!

(Із Закликів ЦК КПРС).

В ДОБРУ ПУТІ

Сьогодні в Кіровограді стартував обласний агітпідхід, присвячений 40-річчю Великої Перемоги і XII Всесвітньому фестивалю молоді і студентів у Москві. Пропагандистсько-художня група у складі позаштатних лекторів обкому ЛКСМУ України, ветеранів Великої Вітчизняної війни, агітбригади «Вогник» з міського будинку культури імені Жовтця виступить перед трудівниками, учнями Новоукраїнського, Добровеличківського, Вільшанського, Голованівського, Маловисківського районів.

Під час роботи агітгрупи буде демонструватися виставка обласного краєзнавчого музею «Золоті Зірки Кіровоградщини».

Наш кор.

МОЛОДА ГВАРДІЯ— ПОПЕРЕДУ

Свято праці прийшло у чат — учнів профтехучилищ та середніх навчальних закладів — вийшли на будівельні майданчики, щоб допомогти будівельникам прискорити здачу важливих об'єктів. На знак вдячної пам'яті молоді Олександрії про тих, хто подарував нам щасливе сьогодення, у місті висаджується зараз «Зелений пояс Слави». 581 деревце буде нагадувати прийдешнім про загиблих визволителів міста у роки Великої Вітчизняної війни.

Численний загін молодих трудівників Олександрійського електромеханічного заводу імені XXV з'їзду КПРС упорядковував територію мікрорайону «Південний» та парку «Молодіжний».

Так уже вийшло, що, повернувшись з армії, Іван ГАВРИЛ два роки працював водієм автомашини ГАЗ-52. Але потім до трактора — заповітна мрія дитинства — узявся гору. І нинішньої весни хлопцеві довірили найпотужніший в колгоспі трактор К-701. І Іван, не знітився перед булавими механізаторами! А якщо відверто, то в старанні, сумлінні навіть перевершили їх. На закритті вологі значно перекирвав змінні норми, під час культивачі обробив за 3 дні 190-гектарну площу. Він закінчив готувати ґрунт під сіяння цукрових буряків, нині готує ґрунт під сіяння кукурудзи. Працюючи на суботнику, Іван виконав норму на 120 процентів.

Текст і фото А. ПЕЧЕНЮКА.

Колгосп імені Жданова,
Кіровоградський район.

Свято праці— Свято юності

Сонячного ранку 20 квітня залізнична Знам'янка вийшла на комуністичний суботник. У багатотисячних шеренгах, разом з представниками старшого покоління, з піднесеним настроєм на свято праці вийшли і 6500 комсомольців. Їхня пісня праці яскравим весняним віночком вилетіла у загальну данину шани і поваги, вдячності за сьогоденнішній щасливий день рідному Іллічу, рідній матері-Вітчизні.

Трудівники локомотивного депо відремонтували електровоз ВЛ-80Т № 1432. Ремонтні роботи трудівники сталевих магістралей закінчили на дві години раніше запланованого часу. У цьому — заслуга комсомольця Юрія Валицького та молодого робітника Олександра Гончара. З найвищою продуктивністю праці трудився у цей день слюсар автоматного цеху Сергій Федоров. А 170 комсомольців — машиністів і помічників машиністів провели по одному поїзду в рахунок суботника. З молодечим запалом трудилися тут машиністи електровозів Петро Білоус та Євген Костів. Петро, до речі, днями вийшов переможцем республіканського конкурсу профмайстер-

ності машиністів і помічників машиністів електровозів. Одержана перемога додавала наснаги у праці. По-бойовому, по-комсомольськи несла трудову вахту у день комуністичного суботника, присвяченого 115-й річниці з дня народження В. І. Леніна, комсомольсько-молодіжна зміна №1. Заступаючи на зміну, вони зобов'язалися розформувати додатково до технічної норми 200 вагонів, знизити всі види простоїв, обробити швидкісним методом 15 поїздів, сформувати і відправити 10 великовагонних поїздів та 20 довгоставних поїздів. Завдання було виконано і перевиконано. По-ударному трудився у цей день комсомольці — складач поїздів Михайло Фернега, черговий по парку Анатолій Голованов, оператор ЕОМ Зінаїда Васюра та приймальноздавальник вантажів Наталка Попова.

Добру справу зробили комсомольці і молодь Знам'янських профтехучилищ № 12 та № 13, старшокласники міських СШ №№ 2, 3. Вони викопали майже два кілометри траншеї для розширення телефонної мережі міста.

О. ГОЛОБОРОДЬКО.

...І НАРОДИЛИСЯ

РЕКОРДИ

Піднесено трудився під час суботника комсомольці та молодь колгоспу імені Мічуріна. Особливо добре попрацювали сівачі. На сіббі соняшника розгорнулося дійове соціалістичне змагання між трьома сівальними екіпажами (два з них — комсомольсько-молодіжні). І ось підсумки: при нормі 13,8 гектара екіпаж члена бюро райкому ЛКСМУ Леоніда Москаленка гасив при високій якості 20 гектарів. Такий же результат — у досвідченого екіпажу І. І. Тарашенка. Ще один сівальний екіпаж — комсомольця Васіля Малого — заробив насіння у ґрунт на 19 гектарах.

В. ДАВИДЕНКО,
заорг Невомиргородського райкому комсомолу.

* * *

Плано потрудилися під час комуністичного суботника комсомольці нашого колгоспу. Значна їх частина заклала новий колгоспний сад. Результат — посаджено 780 плодівих дерев — черешень, абрикосів, яблунь та інших. Особливо відзначилися комсомолки Валентина Гаркуша, Тетяна Радзівіл, Світлана Гуцуляк.

Інші комсомольці працювали на своїх робочих місцях. На сіббі цукрових буряків та підготовці ґрунту під сіяння кукурудзи ударно потрудилися Володимир Булич, Микола Радзівіл, Володимир Гійко. Кожен з них перекирвав норми виробітку на 20—30 процентів.

Г. МАКАРОВА,
секретар комітету комсомолу колгоспу «Червоний прапор».
Олександрійський район.

ПОРУЧ З НАСТАВНИКОМ

Оперативні дані про хід виконання запланованих робіт у штаб по проведенню комуністичного суботника кіровоградського заводу «Металіст» надходили безперебійно. Об 11 годині 30 хвилин було передано інформацію зі Знам'янської ділянки підприємства, і о 12 годині дня штаб повідомив, що уже виконано узяті на цей день зобов'язання, хоч до закінчення робочого дня було ще 4 години.

Отже, о 12.00 штаб мав такі дані: участь у ленінському комуністичному суботнику взяло 402 чоловіки — майже сто процентний склад робітників і службовців підприємства. На зеконтованих сировині і матеріалах працювали у цей день 290 чоловік (на 30 більше, ніж передбачалося раніше). і виготовили продукції на суму 9200 карбованців. Усього ж виготовлено продукції на 17 000 карбованців. У фонд п'ятирічки перераховано 900 карбованців.

112 чоловік працювали у день «чер-

воної суботи» на впорядкуванні благоустрою території підприємства. До 12-ї години дня ними було прибрано 170 квадратних метрів газонів, висаджено 300 кущів троянд. Зібрано 5 тонн металолому.

Завод «Металіст» — підприємство невелике. Працює тут усього 440 чоловік. Але молодь складає четверту частину усіх працюючих. Поряд зі своїм наставником — фрезерувальником М. Г. Солоусом, який виконав у день суботника завдання на 130 процентів, працював і його учень комсомолець Юрій Хурсик. Через місяць хлопець здасть на розряд і буде працювати самостійно. І «курс науки» робітничого сумління і майстерності, який він пройшов у свого старшого товариша, допоможе йому стати таким же хорошим фрезерувальником, як і Михайло Григорович.

На знімку: за верстатом Юрій ХУРСИК.

Фото В. ГРИБА.

БУДЕ САД ПАМ'ЯТІ

На пагорбі, де розташована Деріївська середня школа, відкривається чудовий краєвид на все село, красень Дніпро, школярі сільської десятирічки вирішили закласти сад па-

м'яті полеглим у Великій Вітчизняній війні односельчанам. 490 фруктових дерев висадили під час «червоної суботи» хлопчики і дівчатка — саме стільки їхніх односельчан не по-

вернулися у рідну Деріївку після війни. Їм допомагали члени сімей загиблих, ветерани Великої Вітчизняної.

В. КРУТЬ,
секретар — завідувачий відділом учнівської молоді Онуфріївського райкому комсомолу.

РІВНЯННЯ НА ПРАПОРІ ПЕРЕМОГИ

ЯК ЗІРКИ
ПЕРШОЇ ВЕЛИЧИНИ

На уроках мужності їх називали поіменно — воїнів земляків, які здійснили подвиги на фронтах Великої Вітчизняної. Народжені в селі Могильного ко-мандир танкової роти лейтенант Дмитро Осатюк служив у прославленій Кантемирівській дивізії. Він одним із перших в січні 1943 року під час прориву блокади Ленінграда ламав оборону ворога. Лише у двох боях танк Д. І. Осатюка знищив 15 кулеметних гнізд, 11 артилерійських гармат, понад 20 автомашин. Танк Героя Радянського Союзу Дмитра Осатюка був переданий у музей оборони Ленінграда. Односельці Д. І. Осатюка Федір Семенович Костюк теж був командиром роти танків. Він здійснив свій подвиг на Одері, був удостоєний високого звання Героя Радянського Союзу...

І тепер, на зустрічі колишніх фронтовиків з комсомольським активом Гайворонського району, що відбулась минулого тижня, назвали імена цих звитязців. А потім про них — вихованця районної комсо-

мольської організації, сина хлібороба, села Чермерогів Валерія Гринчака, який виконував свій інтерпріаційний обов'язок в Афганістані. Він, ровесник тих, хто щиро прийняв естафету слави батьків і дідів, теж в списку Героїв Радянського Союзу.

Коли ветерани війни С. М. Балаповський, П. А. Прудкуп, Г. Ф. Ковтанюк, Л. І. Солгутовський передавали комсомольським активістам знамена військових з'єднань, що визволяли наш край від ворога, знову було названо ім'я Валерія Гринчака. Учасник параду Перемоги в червні 1945-го Л. І. Солгутовський з гордістю відзначив, що внуки фронтовиків примножують славу Героїв Великої Вітчизняної — і він, Валерій Гринчак, і молодий залізничник Микола Устенко, який нагороджений медаллю «За відвагу», також відзначився на афганській землі. Тут же, під час героїчної патріотичної акції, що проводилась в районному Будинку культури, було вручено медаль «За відвагу» шоферу колгоспу імені

Чапаєва Вадиму Татаренку, котрий недавно повернувся з армійської служби.

Стояв перед ветеранами війни учень машинобудівного технікуму Микола Ромашенко, допризовник, котрий теж має виконати свій священний обов'язок перед Вітчизною — стати воїном. Комсомолець доповів фронтовикам, що він і його ровесники склали залізничну та військово-технічну підготовку, стали спортсменами-розрядниками, мають технічну спеціальність і готові до випробувань.

Згадували учасники зустрічі тих, хто не повернувся з далеких фронтів доріг. А М. Д. Джусе зачитувала фронтові листи свого батька. Була хвилинка мовчання.

Молоді гвардійці п'ятірочки, відмінники навчання фотографувались разом зі своїми першими наставниками — ветеранами війни — біли прапори Перемоги, садили дерева Пам'яті — там, де височать обеліски загиблим героям-землякам, воїнам, які визволяли наш край від німецько-фашистських загарбників.

Наш кор.

ДЕ ГРИМІЛИ БОЇ

безмежної радості і смутку. Мені здається, що мармурові плити обелісків, під якими покійся наші загиблі однополчани, дають своїм безмежним тягарем на моє серце і пам'ять. А тому — наш почесний обов'язок завжди пам'ятати про велику ціну здобутої Перемоги і заподіяти молоді береги миру на планеті.

9 травня зустріч ветеранів 461 мінометного полку, присвячена 40-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні, відбувається у селі Куцеволівці Онуфріївського району. Звідси, після форсування Дніпра, з'єднання розпочало свій героїчний шлях по визволенню Правобережної України.

— Бої за Куцеволівку були особливо запеклими, — згадує колишній начальник штабу ардівізіону Олексій Павлович Хоронько, який нині живе на Донеччині. — Багато бійців і командирів полягло при визволенні села. Але на їхнє місце у ряди захисників Вітчизни стали місцеві юнаки і дівчата. Вони вкрили себе немеркнучою славою у наступних боях при визволенні Знаменки, Кіровограда, Ульяновки та інших населених пунктів області, багато з

них відзначені за мужність і відвагу високими урядовими нагородами.

Олексій Павлович був на зустрічі ветеранів у 1980 році в Ульяновці, тепер (хоча і здоров'я погіршалося), збирається побувати в Куцеволівці. А вже тут у нього багато фронтових товаришів: Олесь Трофимович Шашко, Понас Петрович Барліт, Федір Михайлович Сокур, Григорій Іванович Олексій та інші. А всього в селі мешкає 17 ветеранів полку.

З Ульяновського району на зустріч прийдуть Кирило Савелійович Гавенко, Віра Андріївна Ковальчук, Олена Федорівна Мироненко, Іван Трофимович Чопик, з Олександрівки — Хома Клементійович Савранський. Розіслано запрошення у Новосибірськ і Куйбишев, Орел і Тюмень, Львів і Свердловськ, Брянськ і Красноярськ...

Незабаром ветерани зустрінуться. Вони пройдуть містами колишніх боїв, віддадуть могили загиблих товаришів, виступлять на уроках мужності у школах і трудових колективах Онуфріївського району.

В. ЗАЙКА,
слухач Вищої партійної школи при ЦК Компартії України.

Мабуть, кожен пам'ятає з дитинства того безтанцюватого літературного героя, який через власну розсіяність майже добу їхав у відчуженому вагоні. У Сергія Михалкова, що правдиво, не згадується нічого про супутників Розсіяного з вулиці Басейної. Та ні, їх таки не було! То, мабуть, працівники Устинівського райкому комсомолу їдуть у якомусь іншому вагоні? В одному тільки немає сумніву — що в такому ж відчуженому... Та, зрештою, все по-порядку.

А ПЕРШІ, напик з документами лягали на стіл біля завізів. Але по-перше Володимир Литвин, другий секретар Устинівського райкому ЛКСМУ, зайняти не міг.

— Я недавно повернувся з Києва, був на навчанні... — швидко він виправдовувався він. — Треба було поспішити, що приїдемо, ми б підготувалися...

Ан і справді не попередив райкомівців про свій приїзд. Тому, мабуть, і не встигав завестися (чи витягти з далекого закутка письмового стола) папку з папками «Фестиваль». Але до чого тут папери? Адже треба було говорити про конкретну підготовку районної комсомольської організації до XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів, а не шукати її в паперах.

— Ну, що... Ми перераховували гроші у Фонд фестивалю, — почав еряться ситуацію заворг Микола Донець.

І, щоб не бути голослівним, тут же приніс документ: усього 1494 карбованці — такий внесок комсомольців та молоді Устинівського району у фестивальний кошик. Це добре. Але ці гроші були перераховані у минулому році і про них уже звітували. На районній комсомольській конференції.

А тепер уже йде четвертий місяць 1985 фестивалю. Тоді цифра значно скрапіння — 70 карбо-

ванців. Їх виручили на ярмарку солідарності, яку присвятили Дню героїв-антифашистів-піонерів і комсомольців місцевої школи. Цікаво було дізнатися, як же готується молоді району до майбутнього форуму. Адже згідно реко-

І ЗАВТРА,

мендацій та постанови ЦК ВЛКСМ про підготовку до XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів, передбачається цікава, пізнавальна, різноманітна суспільно-політична робота у комсомольських організаціях.

— У школах комсомольського політнавчання району відбулось заняття, присвячене історії фестивалю та міжнародного молодіжного руху... — повідомив В. Литвин. Але знову ж таки папки з написом: «Політосвіта» не знайшов. А значить, ми не змогли визначитися, з ким із комсомольських пропагандистів можна було б поговорити на цю тему. Адже Володимир на той час був у Києві і не встигав, що заняття відбулось у всіх комсомольських організаціях.

Разом з працівниками райкому ми побували в радгоспі «Ігульський». Секретар комітету комсомолу радгоспу Лариса Бондаренко зустріла нас привітно: «О, добре! А я вас давно чекаю!». Виявляється, працівники райкому тут дуже рідкі гості. І той факт, що з цієї комсомольської організації навіть внесли часом не надто хитро, не спонукав працівників райкому прихистити сюди раніше і розбратися на місці. А секретар комсомольської організації не могла пригадати скільки комсомольців стоїть у неї на обліку. А якщо точніше, то вона й не приховувала, що не всі члени

ВЛКСМ поставлені на облік.

— Збільшуйте мене негайно, — ця фраза була наступною після отого «Я на нас чекаю».

— Чому? — запитали ми. Виявляється, зайняти вборні збори минулого ро-

І ПІСЛЯЗАВТРА...

ку у цьому господарстві пройшли формально. Як зазначає Лариса, вона обрана секретарем без її на те згоди. І не особиста ескромність, не затяте небажання працювати були причиною відмови. Лариса тільки влітку переїхала до Ігульського: ні господарства, ні людей не знала. До того ж, і в радгоспі вона не працює — завідує аптекою. Чи ж логічно було райкому комсомолу рекомендувати її кандидатуру? Зрозуміло, про яку ефективну діяльність цієї комсомольської організації можна говорити, коли так ставиться до роботи її ватажок.

На прощання Володимир Литвин зазначив:

— Завтра ж підберемо кандидатуру нового секретаря, розберемося з цією комсомольською організацією... І з підготовкою до фестивалю виправимося...

Резюме до цього есюженту може послужити коротка телефонна розмова з другим секретарем Устинівського райкому ЛКСМУ В. Литвином. Через північ час після відрядження: — Чи, поки що ні... Не пам'ятаю... — такою була відповідь на те ж саме питання: чи вирішили питання з комсомольським ватажком «Ігульського»? Чи активізувалась підготовка до фестивалю?

Чи потрібен коментар?

Запитання — риторичне. Але все ж, без коментаря не обійтись. На нього працівники райкому комсомолу напросилися самі, ще тоді, коли вирішили взяти шефство над відстаючими фермами.

ІНФОРМУЮЧИ області про конкретні результати шефства в минулому році, Устинівський райком повідомив так: підшефна ферма колгоспу імені Куй-

І ЧЕРЕЗ РІК?

бишева виконала соціалістичні зобов'язання, наділа на корову становили 2116 кілограмів молока при плані 2100, а середньорічний показник, мовляв, лише 2079.

Чим не приклад для наслідування? Але згідно офіційного зведення по надоях молока за 1984 рік в колгоспі імені Куйбишева на МТФ № 1 здобутки значно нижчі — 1561 кілограм. Причому, цей показник — один з найнижчих у районі.

А як же інформація в обком? Просто-напросто вона виявилася липовою. Звичайно, можна кивати на те, що досвід у райкомі комсомолу в плані шефства зовсім не було. Але, як виявилось, молочноговарний фермі № 1 колгоспу імені Куйбишева не було падано й елементарної практичної допомоги.

Фактично, залишивши цю ферму напризволяще, райком комсомолу північного року виявив бажання допомогти тваринникам колгоспу імені Кірова. Скажемо одразу: і це «шефство» поки що на полі. За перші два з половиною місяці цього року на фермі побував тільки

РАЙКОМ КОМСОМОЛУ: СТИЛЬ РОБОТИ

перший секретар райкому комсомолу Олександр Щерюк.

А допомога тваринникам колгоспу імені Кірова ой-як необхідна. Війшов з ладу водопровід. Погана організація підвезення кормів: тільки в одному корнісі працює кормороздавач. Біля інших фермівських приміщень корми розвантажуються надворі, а потім їх вручну «страпують» доярки. Крім усього, вагу кормів прикидають на око і, звісно, ра-

ціону не дотримуються. Умови для відпочинку і побуту доярок та операторів по відгодівлі великої рогатої худоби не кращі, як і умови для праці. Про все це в першу чергу мало б подбати правління колгоспу, а райком комсомолу — надати допомогу.

Схиливало і те, що на фермі практично немає молодих доярок. «Хіба ж вони захочуть починати своє трудове життя в таких умовах?» — так сказали нам на фермі.

— Ми ходимо, просимо, вмовляємо служби господарства, щоб допомогли, але нас не слухають... — Олександр Щерюк у розпачі. — А молоді? Умови погані, хто ж піде працювати...

А чому ж у пасиві комсомольські «проекториста»? А хіба не можна провести рейд районного штабу «КП» спільно з комітетом народного контролю і підштовхнути горе-керівників? Звичайно, можна! Тим більше, ферма колгоспу імені Кірова (як до речі, і колгоспу імені Куйбишева) знаходиться в 15–20 хвилинах ходу від райкому комсомолу, і

бувати тут можна чи не щодня.

Замість коментаря. Що ж, з фермами, просто кажу, поки що не виходить. Можна, звичайно, кивати на те, що досвід у цьому плані малувато (вісім, це і є головним аргументом О. Щерюка щодо провалу шефства). А як же тоді суттєві недоліки в кривій сирани райкому комсомолу: бути в курей трудових будів комсомолу району, випанування кращих молодих трудівників полів під час важливих сільськогосподарських кампаній?

НАДАВНО ми зателефували у райком комсомолу. Трубку взяв Олександр Щерюк.

— Польовими роботами цікавлюсь? Чи були на місцях? Збираємось, збираємось...

— Завтра до десяти годин ранку нам передзвонить заворг Микола Донець. Він у курей справ... Микола не подзвонив. Але знову був дзвінок з редакції.

— Я ще не дзвонив у перший... — Микола Донець почав поспішати на заїнятість.

Знайомо картина... А польові роботи на той час були у розпалі. Як працюють комсомольсько-молодіжні сівальні екіпажі, хто кращий молодий сівач, з якими проблемами зіткнулися районною весною механізатори? Ці питання, які повинні бути не основними для райкомівців, так і залишилися відкритими.

«Кабінетний» стиль роботи спростувало саме життя. Та він, як бачимо, укорінився в Устинівському райкомі комсомолу надійно.

Л. ЯРМОЛЕНКО,
А. БЕЗТАКА,
спецкори «Молодого комунара».
Устинівський район.

З ВИПУСКУ «БИЙ, БАРАБАНИ!»

МИ — ЗА МИР!

Це — теж боротьба

Антонім слова «мир» — «війна». Яке страшне це слово! Тільки при його згадці починає бити серце і в мене, школярки, яка народилася під мирним небом. І я не маю права забути про те, що двадцять мільйонів радянських людей забрала війна. Вирвала назавжди. І в нашій Первозаванівці, як і в тисячах міст і сел, є пам'ятник землякам, що полягли смертю хоробрих, визволяючи рідний край від ненавистного ворога. Ось їхні імена, золотом вибиті на обеліску: Андрій Онисимович Бойко, Архип Тигонів Сердюк, Денис Давидович Божко, Іван Андрійович Великий... І до цього часу багато матерів, дружин розшукують своїх пропавших безвісти чоловіків, батьків, синів, хочуть дізнатися про останні хвилини їхнього життя.

Боротьба за мир — найголовніший напрям зовнішньої політики КПРС і Радянського уряду.

Як і багато моїх однокласників, я є членом шкільного клубу інтернаціональної дружби «Факел». Беремо участь в антивоєнних акціях і мітингах, конкурсах політичної пісні і плакату. А не так давно ми провели фестиваль дружби. На свято до нас приїхали ровесники із Латвії, Естонії, Російської Федерації, Молдавії. Девіз фестивалю: «Не бувай війни, пожежі, не палати земній кулі».

Не раз ми проводили в школі ярмарки й лотереї солідарності, а виручені кошти перераховували у Фонд миру. Не так давно ми направили до Фонду миру ще 500 карбованців. Ці гроші зароблені нашими руками в колгоспі імені Шевченка під час минулих осінньо-польових робіт. Кожен з нас розуміє: і навчання, і фізична праця — це теж боротьба за мир, це теж справа кожного з нас.

О. СТАСЮК,
учениця Первозаванівської
шкільної осередкової
школи.
Кіровоградський район.

Про тих, хто сорок років тому віддав своє життя за світлий мирний сьогоднішній день, вели мову учні 6 «А» класу Устіївської середньої школи на уроці мужності. В гості до німецьких завітали ветерани Великої Вітчизняної війни і праці Іван Пилипович Облап та Раїса Петрівна Сотнікова, сестра загиблого Андрія Олексійовича — Клавдія Максимівна. Почерпнувши їх на уроці мужності, провели на почесні місяці. Андрій Смирнов урочисто проголосив рішення ради загону. А Оксана Солдатенко, Світлана Гончаренко, Світлана Язєва пов'язали гостям галстуки. Учні слухали розповіді членів ланки «Пошук» про загиблих односельців.

На знімках: вгорі — Тетяна Миколаївна МУСЕНКО разом з учнями готується до уроку мужності, в центрі — Раїса Петрівна СОТНИКОВА серед тимурівців, внизу — члени пошукового загону ТАНЯ КУЛЬЧИЦЬКА, ОЛЯ ОЛІНИК, Світлана ЯЗЄВА, Оксана СОЛДАТЕНКО, ТАНЯ ЛЕЩЕНКО розповідають про загиблих героїв-земляків.

Фото М. САВЕНКА.

Найвища нагорода —

вдячність

і високоякісно. І замовники завжди дякують їм за їхню працю, за поради.

Планові завдання швей, як і увесь комплексно-приймальний пункт виконують. Але скажімо відверто: в них за показниками завжди стоять жінки з їхніми вимогами і запитаннями. Ось чому Катерина Голуб робить усе для того, щоб відвідувачі могли і взуття поладити, і, якщо треба, — одяг пошити в хімчистці, і відремонтувати телевізор чи радіоприймач, або настінний чи паручний годинник.

Звичайно, не всі послуги ще виконують пункт, але основні — добре. Так, скажімо, привести в порядок зашпорований одяг чи пошити

модні туфлі або черевки можна в Кіровограді й Новомиргороді, тому Катерина Миколаївна приймає замовлення, а потім відправляє за призначенням. Минає певний час, і замовники одержують потрібні речі.

Коли я попросив директора Новомиргородського районного комбінату побутового обслуговування Р. П. Лук'яненку сказати кілька слів про молодих завідувачів комплексними пунктами, вона в першу чергу назвала ім'я Катерини Голуб. І сказала, що

своє призначення працівника сфери обслуговування вона бачить у тому, щоб створювати хороший настрій своїм землякам.

— Коли я бачу, — розповідає Катерина Голуб, — що хлібороби колгоспу імені Мічуріна одягаються не гірше тих, хто менше в місті, мене це радує. А як же інакше? Людина трудиться нахвилювано, з новою віддачею, в труді розкривається її душевна краса, і то дуже добре, що і зовнішній вигляд гармонійно поєднується з внутрішнім змістом доларки чи синарки, вчительки чи агронома. Наші майстри прагнуть до того, щоб одяг був красивим і зручним. Коли їм дякують — це, на мою думку, найвища нагорода. Якщо замовник ніколи нас не задоволює — все, чого він хоче не раз до нас завітає.

В. ШУЛЬГА,
громадський кореспондент «Молодого комунара».
Новомиргородський район.

Г ЛИБОКА сніжна ніч. В комендатурі готувалися до від'їзду коменданта. І треба ж такому трапитися, що саме в цей час, не витримавши тридцятиградусного морозу, ховаючись від вигнання в Німеччину, батько й син поверталися зі степу, де вони переховувалися більше місяця в скритах, у село, й напшовкинулися на німецький патруль. Хата їхня стояла поруч з комендатурою. А це оспіє гніздо поспішено охоронялося. «Хальт» — крикнув німець, і сирямував на прибулих автомат. Арештованих доклали в комендатуру зі словами «партизан». До-

лами автоматів рити окопи, як їм сказали фашисти. Сергію лопати не вистачило і один німець із коивою тицнув йому саперну.

Незабаром пролунали автоматні черги і прокотилося відлуння по березі Інгулу. Штабна машина з німцями поїхала і наступила передсвітанкова тиша. Мороз в неопаленій хаті малював на склі вікон химерні візерунки. Тиша стояла така, аж у вухах дзвеніло.

Після пострілів на ріці в селі ніхто не спав. Всі знали, що ось-ось в село прийдуть солдати Червоної Армії, визволителі. Німці поспішно залишали село.

ПОМСТА

НОВЕЛА

итнував комендант сам, оскільки перекладачки вже не було. Він дивився на арештованих злими очима, здавалося, хотів їх роздерти, бо з боку сусіднього села вже було чути артилерійську канонаду: наступала Червона Армія. І тому, що б вони не говорили в свій захист, із розлюченого рота фашиста виривався тільки один крик — «партизан».

А які вони були партизани? Хвостенко Василь і його старший син Віктор всі роки окупації працювали на громадському дворі. Батька старостою села призначили проти його волі, за що дуже часто перепадало від німців нагайкою. Били його по чому попало і тому він змочив літом носив свого незмінного кожуха. Ні, з партизанами він не був зв'язаний, в цьому безкрайному степу їх не було, але в душі він ненавидів фашистів, які стільки горі приносили в його рідне село. Хвостенко Василь завжди тихо попереджував, коли буде чергова поліцейська облава, тому багато чоловіків села не були вигнані в Німеччину. Нарешті й сам староста зі старшим сином Віктором пішли в степ, бо німці дуже лютували, нищили по всіх горнищах, погребях, сараях.

І ось вони в комендатурі. В цей же час сюди був доставлений Сергій Чинуренко, молодий вісімнадцятилітній юнак із сусіднього села. Він трічі тікав від коивою, коли його забирали в Німеччину.

Далеко за ніччю, за вказівкою коменданта, трьох арештованих повели до річки. Німці зайшли в сусідню хату, взяли в господарні лопати. Засуджені на смерть бачили, як тітка Тетяна взяла в сарай дві лопати, хоч треба було три, — більше у неї не було, — віддала їх фашисту. І не знала, що через годину від його автоматної черги будуть обиті її чоловік Василь Хвостенко і син Віктор. Віктор з батьком бачили свою матір. Невже в останній раз? Подумки вони попрощалися з нею й понахилилися під ду-

І ось на світанку у шибку крайньої хати хтось постукав і пошепки запитав: «Матусю, німців немає?». Десятирічний хлопчина Тодик, як дружина, швидко підскочив до вікна, й побачив п'ятикутну зірочку. З радістю закричав: «Мамо, наші прийшли!». Кинувся відчиняти двері, звичним ударом збив крик з дверей, босий високо чин на поріг назустріч солдату. З автоматом на грудях, у білому масхалаті увійшов у селянську хату визволитель.

Розвідник швидко довідався про обстановку, й вийшов з хати. Мати наздогнала його: «Візьми ось табачку домашнього». Швидко одягнула маленького сина, накиннула клітчасту хустку і побігла до того місця, де недавно розстріляли її односельчан. Вона навіть не знала, що то був її чоловік і син.

Невдовзі там зібралися люди. Скільки горі приносили фашисти жителям цього невеличкого села, скільки сліз матерям. По-звірячому вбитих тіл ж не чі поховали з усіма почестями. Жагою помсти наповнилася серця селян.

Тільки на третій день жителі села дізналися, що нашим солдатам вдалося заарештувати трьох фашистів, що не встигли втекти із села. Коменданта, який заїхав за перекладачкою, де й були знайдені захоплені нашими розвідниками, і ад'ютанта, що командував розстрілом.

...Конвой наблизився. Полонені з-під лоба поглядали на жителів села. Тітка Тетяна, зібравшись із силами, підійшла до німців і з гнівом плюнула в обличчя перекладачки. А Іван Прокіпчук, один із старожилів села, з усього свого росту ударив кулькою правої руки коменданта в зуби.

— Розстріляти треба гадів, це вони знищили мою сім'ю, — прокричала плачучи мати.

На другий день гітлерівців вивели за село, звідки невдовзі пролунали короткі автоматні черги помсти за загиблих.

Р. ЛЕОНІДОВ.

З метою впровадження на підприємствах і в організаціях обласької фізкультурно-оздоровчих форм занять, передусім комплексу ГПО, зміцнення спортивної бази колективів фізкультури, налагодження регулярних занять у спортивних секціях разом із об'єктами ДСТ «Колос» і об'єктом профспілки працівників сільськогосподарського підприємства ми проводимо спартакіаду, присвячену

Тисячними загонами

40-річчю Великої Перемоги і 50-річчю стахановського руху. Тривають масові старту у виробничих бригадах, цехах, відділеннях, автотранспортних підприємствах, базах постачання.

Волейболісти Компаніївської, футболісти Долинської, багатоборці Новомиргородської райсільгосптехнік у цьому році вже завоювали звання найсильніших в своїх районах.

При Долинській райсільгосптехніці будується типовий спортзал для ігрових видів спорту. При Кіровоградській облбазі завершується будівництво спортивного комплексу,

куди увійде футбольне поле, комплексний ігровий спортмайданчик.

Футбольна команда «Трактор» цієї бази в минулому році вийшла переможцем чемпіонату області серед команд другої групи і завоювала право в цьому сезоні виборувати звання кращого футбольного колективу в першій групі, де виступають деякі найсильніші команди Кіровоградщини.

При облаській райсільгосптехніці створена група «Здоров'я», заняття якої проходять в арендованому спортзалі будівельного технікуму та плавальному басейні ДЮСШ облспорткомітету.

Пройшла спартакіада за програмою зимового багатоборства комплексу ГПО, на старті якої вийшло понад 2 тисячі працівників підприємств та організацій. Фінальний етап проходив у Новомиргороді, де на вогневих рубежах, лижних доріжках та оздоровчих трасах міського парку культури і відпочинку зустрілись найсильніші багатоборці райсільгосптехнік.

Триденна боротьба завершилась впереможну колективом Новомиргородської райсільгосптехніки (інструктор по спорту Володимир Крав-

ченко), який, набравши 343 очка, набагато випередив другого і третього призера — команди Новоукраїнської та Компаніївської райсільгосптехнік.

Відзначимо успіх слюсаря Новомиргородської райсільгосптехніки Олександра Потапова, чемпіона в групі 19—28-річних, який вперше виконав норматив першого спортивного розряду. Цей високий норматив подолав і новоукраїнець Віталій Васильєв, економіст Новомиргородської райсільгосптехніки Олександр Белков, який набрав найкращу суму очок, виступаючи серед 29—39-річних.

Другий вид спартакіади — змагання з настільного тенісу. Вони відбулись в

Долинській. Місцеві спортсмени продемонстрували цікаву технічну гру і нагороджені перехідним кубком обласької фізкультурно-спортивної організації «Колос». В трійці найкращих — тенісиста Бобринецької райсільгосптехнік. В особистому заліку переміг молодий учень курсів водіїв при Долинській райсільгосптехніці Олександр Бойченко та працівниця лінської торгової Тамири Мигач.

Попереду нові турніри — волейболістів, футболістів, кросменів, шахістів, багатоборців літнього комплексу ГПО.

В. ПЕРЕВЕРЗЕВ,
старший інструктор-методист обласької фізкультурно-спортивної організації.

Того погожого сонячного дня на автотрасі Київ—Одеса поблизу Ульянівки перетнулися маршрути двох автопробігів. Різні за складом учасників, маршрутами, вони присвячувалися одній даті — 40-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. Перший з них стартував у зорепосійській Москві, з Центрального стадіону імені В. І. Леніна. 33 автомашини вже перетнули Московську, Тульську, Орловську області, Київ, Умань. Потім через міста і села України, Молдавії, Румунії, Болгарії, Угорщини, Чехословаччини, Польщі, НДР колона прибуде в столицю Німеччини — Демократичної Республіки Берлін. Фінішує автопробіг 9 травня. Маршрут іншого автопробігу, в якому беруть участь в основному автолюбители Кіровоградського заводу радіовиробів, проліг на Київ, і далі — на Смоленськ, Москву, Чебоксари, Ульянівськ, Волгоград, Курськ, Дніпропетровськ, в інші міста бойової і трудової слави нашого народу. Це вже п'ятий пробіг завод-

ФІНІШ — 9 ТРАВНЯ

чан шляхами бойової слави радянського народу. Нині кіровоградці, як і завжди, проводять мітинг, зустрічі з учасниками Великої Вітчизняної війни. В семи містах на шляху подорожі учасники автопробігу посадять каштани, біля яких встановлять таблички з написом «Український каштан, посаджений учасниками автопробігу-85 на честь 40-річчя Перемоги. Кіровоград, завод радіовиробів».

До кафе «Туріст», що на автошляху поблизу Ульянівки, того дня приїшли представники партійних, радянських, комсомольських органів, трудових колективів. На величезній площі, прикрашеній прапорами союзних республік і братніх соціалістичних країн, в'їждять каваляда з тридцяти трьох автомашин марок «Волга», «Жигулі», «Полонез», «Дачія», «Шкода». На бортах автомобілів напнені «Пере-

мога-40» — таку назву має міжнародний автопробіг. Трудівники Ульянівського району підносять дорогим гостям короваї на вишніх українських рушниках. З теплими словами привітання до учасників автопробігу звертається перший секретар райкому Компартії України В. Г. Блідар. Щасливої дороги гос-

тям бажає також учасник автопробігу кіровоградських автолюбителей О. Ф. Паніотів. Біля мікрофона керівник пробігу — учасник Великої Вітчизняної війни перший заступник голови ЦК ДТСААФ СРСР генерал-полковник О. І. Одинцов. Він поздоровив ульянівців, усіх присутніх з наступаючим святом —

40-ю річницею Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні, розповів про мету і завдання пробігу.

В автопробігу беруть участь делегати братніх оборонних і молодіжних організацій НДР, СРВ, Угорщини, КНДР, Куби, Монголії, Польщі, Румунії, СРСР і Чехословаччини — всього більше ста чоловік. У складі радянської делегації — ветерани війни, передовики виробництва, активісти оборонного то-

варства, комсомольські працівники, журналісти, кінодокументалісти. Завдання автопробігу — пропаганда всевітньої історичного значення Перемоги над фашистською Німеччиною і мілітаристською Японією.

Обмін сувенірами, вимпсами, книгами, друкарськими рукавицями, під звуки маршу, салютів присутніх «Перемога-40» вирушає в дорогу. Фініш — 9 травня.

М. ПЕТРЕНКО,
м. Ульянівськ.

Під час мітингу.

Фото В. КОВПАКА.

ВІВТОРОК

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.35 — Мультиплікації. 9.15 — Фільм «Перша Вистава». 10.20 — «Учність у Леніна». 10.50 — Концерт. 11.25 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — «П'ятирічка — справа кожного». Документальний фільм. 15.35 — Машинна школа. 16.05 — Новини. 16.10 — Чого і як навчають у ПТУ. 16.40 — Грає духовний оркестр штабу Червонопрапорного Середньоазіатського військового округу. 16.50 — Зустріч школярів з дівчиною Героєм Радянського Союзу генералом армії О. П. Белобородовим. 17.35 — У кожному малюнку — сонце. 17.50 — «Пісня залпається з людиною». 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Діла і люди. 19.30 — Концерт Державного Воронежського російського народного хору. 20.00 — До 40-річчя Великої Перемоги. Прем'єра документального фільму «Стратегія Перемоги». Фільм 11. «Визволяючи Європу». Частина 1. 21.00 — «Час». 21.45 — Чемпіонат світу з хокею. Збірна ЧССР — збірна Канади. 3-й період. 22.30 — Чемпіонат світу з хокею. Збірна СРСР — збірна Італії. Під час перерви — 23.10 — Сьогодні у світі.

▲ УТ
10.00 — Новини. 10.20 — Музичний фільм «Лісию вам дарую». 11.00 — «Незабутні». 11.40 — Шкільний екран. 10 клас. Українська література. 12.15 — Д. Шостакович.

Симфонія № 7. 13.30 — Новини. 13.45 — «Народні таланти». 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — Концерт. 16.50 — Старту надії. 17.25 — «У нас у колективі». 18.00 — Для старшокласників. «Товариш». 18.30 — День за днем. (Кіровоград). 18.40 — Комуністи. (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Інтерклуб». 20.20 — Фільм-концерт «Голос пам'яті». 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.45 — Художній фільм «Дума про Ковпака». 1 серія. «Сполах». 23.20 — Новини.

▲ ЦТ (II програма)
8.00 — Гімнастика. 8.15 — Документальний фільм. 8.35, 9.45 — Природознавство. 2 клас. 8.55 — «Час мислити екологічно». Науково-популярний фільм. 9.15. 12.40 — Французька мова. 10.05 — Учням ПТУ. Цілі востанніх років. 10.35 — 11.40 — Фізика. 8 клас. 11.05 — Шахова школа. 12.10 — Історія. 8 клас. Початок революційної діяльності В. І. Леніна. 13.10 — Образ В. І. Леніна в радянському образотворчому мистецтві. 13.40 — До 80-річчя революції 1905 — 1907 рр. в Росії. Сторінки історії «Союзників пролетаріату». 14.25 — Монолог про О. Блока. 15.25 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — Співдружність. Тележурнал. 18.45 — Ритмічна гімнастика. 19.15 — «До літності, діти і старші». 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Операція «Ритм». Про змагання сумоїстів: вугільників, енергетиків, транспортників Казахстану, Уралу, Сибіру. Передача 1. 20.45 — Грають учасники народного колек-

тиву фортепіанного класу МДУ ім. М. Томосова. 21.00 — «Час». 21.45 — Фільм «Випробування вірності». 23.35 — Новини.

СЕРЕДА

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.35 — «Стратегія Перемоги». Докумен-

тив. Фінальний фільм «Дінамо» (Москва). «Раніш» (Відень, Австрія). 21.00 — «Час». 21.45 — До 40-річчя Великої Перемоги. «Нам дороги ці забути не можна». Поезія. М. Гринчак. 22.10 — Камера дивиться у світ. 23.10 — Сьогодні у світі.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.20 — Кіноогляд «Резонанс». 11.30 — Маленький концерт. 11.40 — Шкільний екран. 9 клас. Українська література. 12.05

3 23 по 25
КВІТНЯ
1985 року

тальний телефільм. Фільм 11-й. «Визволяючи Європу». Частина 1. 9.35 — Фільм «Випробування вірності». 11.25 — Новини. 14.30 — Новини. 14.45 — «Перевірено практикою». Документальний фільм. 15.25 — «І зазвучать голоси прекрасні». Концерт. 15.55 — Новини. 16.00 — Розповіді про нашу кореспонденцію. 16.30 — Веселі старі. 17.15 — Документальний фільм «День польотів». Із циклу «Збройні Сили СРСР». 17.35 — Співає Л. Захаряк. 18.10 — Світ і молоді. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Футбол. Кубок володарів куб-

ків. Фінальний фільм «Дінамо» (Москва). «Раніш» (Відень, Австрія). 21.00 — «Час». 21.45 — До 40-річчя Великої Перемоги. «Нам дороги ці забути не можна». Поезія. М. Гринчак. 22.10 — Камера дивиться у світ. 23.10 — Сьогодні у світі.

Художній фільм «Дума про Ковпака». 2 серія. «Хуртовина». 23.20 — Новини.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — «Дари озерної ниви». Науково-популярний фільм. 8.35. 9.35 — Астрономія. 10 клас. 9.05 — Про що розповіла «Червона книга». Передача 2. 10.05. 12.45 — Німецька мова. 10.35. 11.40 — Історія. 9 клас. 11.05 — Машинна школа. 12.10 — Географія. 5 клас. 13.10 — Д. Шостакович. 13.55 — Чого і як навчають в ПТУ. 14.25 — Доля і щастя. 1. Мелік. 15.10 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — Чемпіонат СРСР із спортивної гімнастики. 19.00 — Сільська година. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Операція «Ритм». Передача 2. 20.45 — Народні мелодії. 21.00 — «Час». 21.45 — Телефільм «Наше покличання». 1 серія. 23.05 — Новини.

Художній фільм «Дума про Ковпака». 3 серія. «Карпати, Карпати». Фільм 1. 23.00 — Новини.

▲ ЦТ (I програма)

Профілактика передавачів в областях республік. 14.30 — Новини. 14.50 — «Сільські горизонти». Документальний телефільм. 15.40 — «Танцюючи на шляху розвитку». Кінонарис. 16.10 — Новини. 16.15 — Умілі руки. 16.45 — Сторінки історії. «Квітня на Ельбі». 17.15 — Веселі нотки. 17.30 — «До літності, діти і старші». 18.15 — Ленінський університет молоді. «Духовний світ людини». 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Мультиплікації. 19.10 — «Терези» — норма життя. 19.55 — Прем'єра документального теле-

фільму «Стратегія Перемоги». Фільм 11. «Визволяючи Європу». Частина 2. 21.00 — «Час». 21.45 — Чемпіонат світу з хокею. Збірна Швеції — збірна ЧССР. 3-й період. 22.30 — Чемпіонат світу з хокею. Збірна Канади — збірна СРСР. Під час перерви — 23.10 — Сьогодні у світі.

▲ УТ
16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — Республіканська фізико-математична школа. 17.00 — До 40-річчя Перемоги. Концерт художньої самодіяльності систем профтехосвіти. Під час перерви — День за днем. (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Що може експеримент? Із циклу «Дисципліна поставок міра відповідальності і честі підприємства». 20.15 — «Старт». 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.45 — Художній фільм «Дума про Ковпака». 3 серія. «Карпати, Карпати». Фільм 1. 23.00 — Новини.

▲ ЦТ (II програма)
13.55 — Фільм із субтитрами. «Людина з рушником». 15.25 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — Шахова школа. 18.45 — В. Беллін. «Пуритани». Концертна програма. 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Старт» — «Дінамо» (Тбілісі). Під час перерви — Вечірня казка. 20.45 — Чемпіонат Європи з лясничої боротьби. 21.00 — «Час». 21.45 — Телефільм «Наше покличання». 2 серія. 23.00 — Новини.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання — 2-45-35; спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.